

mindelige Brugsjyestande af Uld med lidt paaflyet Possementmagerarbejde af Silke eller med en paaflyet Silkeblonde eller desl.; er derimod Silke tilstede i større Mængde end som saadan underordnet Del, ville de paagjældende Varer selvfølgelig være at fortolde efter Reglen i Anmærkning 7 under Manufakturvarer, altsaa som den høifstbesatte Del i Sammensætningen. Ved den her omhandlede, i Position 97 optagne Regel vil blive gjort Ende paa mange hidtidige Uvul og Banskfeligheder angaaende de paagjældende Varers Fortoldning, og med de angivne nødvendige Forbehold, navnlig ogsaa overfor mulige Forsøg paa Misbrug, kan sammes Fortoldning i endel Tilfælde blive mere overensstemmende med Billighed end tidligere.

Svoad Størrelsen af Toldsatserne angaar, har man, for ikke at fremfalde Smugleri, ikke turdet forhøje Tolden for Hølsilkevarer, som lettest smugles, og hvis Indførsel er aftagen betydeligt i de sidste 5 Aar. De toende andre Toldsatser ere ei heller forment at burde forandres, hvorved dog ei skal lades ubemærket, at en Nedsættelse af Tolden til 1 Kr. pr. Pbd. for de lavest besatte Silkevarer i sin Tid har været foreslaaet af Manufakturhandlerforeningen i Kjøbenhavn og derpaa optagen i tidligere Laxifudkast, navnlig under Hensyn til de under Positionen henhørende tilbørlige svære Uldvarer med kun lidt iblandet Silke, men da en Told af 1½ Kr. pr. Pund dog neppe kan anses for høi for de fleste paagjældende, til Lugsforbruget henhørende Varer, og Udfastet i flere andre Henseender vil lade Silkevarer blive lempeligere behandlede end hidtil, jfr. navnlig Anmærkningen under Manufakturvarer om Skartning af Silke, er den nuværende Told forment at kunne bibeholdes.

I Tharabruxten er opført en Thara af 5 pSt. for Silkebaand paa Kuller og af 40 pSt. for Silkebaand paa Kuller i Papæfter. En tilsvarende Bestemmelse findes ikke i Loven af 1863, efter hvilken saadanne Kuller skulle veies med til Toldansættelsen. Disse Baand ere imidlertid af en saadan Beskaffenhed, at det i Almindelighed er umuligt at forsende dem eller at have dem liggende til Forhandling uden at de lide derved, medmindre de ere forsynede med tykt Papir, rullet fra Ende til anden, eller med Kuller af Pap, Træ eller desl. For at undgaa at betale Told af en Pakningsgjæstand, der ikke sjelden bliver vægtigere end selve Varen, hvorved den vilde forbyres i en saadan Grad, at den ikke vilde kunne affettes, maa den Handlende nu lade Varen komme uden saabant Beskyttelsesmiddel, og efterat have taget den hjem, selv oprulle den. Det kan ikke undgaaes, at Varen udsættes for Beskadigelse under en sliq. Behandling, og det er derfor anset stemmende med Billighed at indrømme en saadan fast Thara som i Udfastet anført. Bestemmelsen om 5 pSt. Thara for Silkebaand paa

Kuller vil finde Anvendelse, naar der findes andre Varer eller et tomt Rum i de Ufster, i hvilke Silkebaandene indføres. Svoad de 40 pSt. Thara angaar, er der tidligere fra enkelte Sider fremsat Begjæring om en endnu høiere Thara, nemlig 60 pSt., men om end enkelte Fabriker undtagelsesvis benytte saa snære Kuller og Ufster, at den virkelige Thara kan blive saa stor, har det ved foretagne Undersøgelser vist sig, at Tharaen ved de hyppigste Forsendelser aldrig naar op over 40—45 pSt.

Under de almindelige Tharabestemmelser, der ere optagne i Udfastet, er derhos udtalt, at det skal være Indførseren tilladt for Veiningen at afstige Omkost af Pap eller tykt Papir om Silketøi i Uldvarer, medens disse nu regnes med til Nettovægten (jfr. § 33 i Loven af 1863). Dette anbefales af lignende Billighedsgrunde og vil bidrage til en større Ligelighed i Toldklareringen paa de forskjellige Steder.

Løbe-Nr. 152 har med en Indførsel af 21,580 Pbd. givet en Indtægt af 43,160 Kr.; Nr. 153 med Indførsel 57,742 Pbd. Indtægt 230,968 Kr.; Nr. 154 med Indførsel 52,092 Pbd. Indtægt 138,912 Kr. og Nr. 155 med Indførsel 57,452 Pbd. Indtægt 86,178 Kr., tilfammen Indtægt 499,218 Kr., hvortil kommer under Nr. 138 for Bordsug 194 Kr., i Alt 499,412 Kr.

Udfastets Nr. 95 antages at ville give samme Indtægt som Nr. 153, med et Tillæg for Blonder m. m. som ikke kan beregnes; og ligeledes anslaaes Indtægten under Nr. 97, afset fra den under Klædningsstykker til Indtægt beregnede Told af Fodtøi og fra en anden mindre Forandring, som ikke kan beregnes, at ville blive den samme som Indtægten under Nr. 155. Udfastets Nr. 96 antages, afset fra den under Klædningsstykker til Indtægt beregnede Told af Hatte m. m., og da den sørgede Indtægt af fløiskvævede Stoffer ikke kan beregnes, at ville give en Indtægt af 195,967 Kr., hvortil kommer for Bordsug omtrent 291 Kr. I Alt anslaaes saaledes den fremtidige Indtægt af Silkevarer til omtrent 513,400 Kr.

For Manufakturvarer i Almindelighed vil Udfastet ses med ganske enkelte Undtagelser at indrømme Kreditoplagsret i den næsten videst mulige Udstrækning. Denne meget store Begunstigelse er i visse Henseender ingenlunde ganske uden Betænkelighed for Statskassens Interesser, men af Hensyn til den af Udfastets Bestemmelser følgende lettere Laxifering af Manufakturvarer og den store Nytte, Handelen og Handelsstanden vil kunne drage deraf, har man ment at burde overvinde Betæn-